DISSERTATIO INAUGURALIS, DE Asthmate Infantum Suffocativo.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S.T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

AMBROSIUS COOKSON,

ANGLUS,

Societatis Regalis Medicinae Edinensis

Socius Extraordinarius;

NEC NON

Societatis Physicae Socius Honorarius.

Nobis enim nostra academia magnam licentiam dat, ut, quodcunque maxime probabile occurrat, id nostro jure defendere liceat.

CIC. DE OFFIC. lib. 3.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXX.

Mr. Lister
from his friend
A. Cookson

Spectatissimo ornatissimoque viro,

HENRICO KENDALL,

ARMIGERO,

APUD ULVERSTONE

IN LANCASTRIÆ COMITATU,

Neque ut familiae tuae dignitatem, neque ut morum suavitatem comitatemque, propter quas omnes te merito colunt, perlustrem, hanc tibi dissertationem dico: Sed potius ut, quae nunquam mihi erit facultas rependendi, beneficiorum tuorum haud immemor esse videar.

Multis abhinc annis, tibi, vir illustris, patre heu! optimo immature orbatum, atque amicitia tua atque consiliis, me adjuvare placuit. His equidem nullo non tempore fructus sum. Neque a te solo, sed a tuis etiam, multa benefacta, nec recensenda, in me collata fuerunt: Quorum et decet, et delectat, nulla die peritura, grata recordatio.

Exorandus es, vir optime, quod non ut merentur, has meas primitias tuo nomini sacras, sed ut vellem, accipias—nempe ut parvulum magni honoris pignus, quo te tuosque prosequor—Domui tuae salus, omniaque pulcherrima semper eveniant.—Vale, et inter innumeros tibi devinctissimos habe

Devotissimum

AMBROSIUM COOKSON.

DISSERTATIO

INAUGURALIS,

DE

Aſthmate Infantum Suffocativo.

PROOEMIUM.

INFANTES plurimis gravibuſque morbis, qui aetate provectiori nunquam ſeſe oſtendunt, laborare, omnes ultro agnoſcunt. Vix ex utero excluſi quin affectionibus morbidis ac periculoſis obnoxii ſint. Corpora eorum tenera, ac ſenſilitate exquiſitiore praedita, irritationes maxime leves percipiunt; variaſque in commoti-

ones,

ones, ex caufis, facile conjiciuntur, quae magis provecta aetate vel parum vel nihil incommodi afferunt. Tenerae tantum aetatis, de quo hic agitur, morbus eft. Rarius quidem accidit, fed, ubi invadit, magnam cladem edit. Medicum igitur tentamen fcripturo, ut jubent hujus academiae leges, antequam honores fuos in petentem conferat, pauca de hoc malo dicere placet.

Inter antiquos omnino ignotus fuiffe videtur hic morbus; nec inter recentiores quidem, nifi nuperrime, defcriptus fuit. Hinc noftro aevo peculiaris effe, nec inepte, creditur. Hiftoriam ejus primus, neque male, tradidit celeberrimus Ruffel *. Et quae, in epiftola ad Doctorem Rutty, tam accurate narravit fymptomata clarus Molloy †, ad hunc morbum plane referenda funt. Multa etiam de eodem a viro illuftri Bergen confcripta, in Nov. act. nat. curiof. 1758, invenienda.

In

* Oeconom. natur. p. 70.

† Rutty's Chronology, p. 110.

In errorem autem hi, ut quidam alii auctores, plane abierunt, in eo quod morbum hunc inter et anginam malignam discrimen haud recte posuerunt. Rei adeo leviter tractatae, et hactenus quidem adeo obscurae, lucem affundere nostro Homio datum erat *. Opiniones suas de hoc morbo, multi ab eo tempore publice ediderunt, de quibus non jam dicendum est.

Attamen, priusquam ad morbi historiam progrediamur, haud alienum fore judicamus, observationes quasdam in medium proferre, litteris mihi nuperrime traditas ex amico meo optimo, olim in medicina fideli praeceptori, Domino Fell, rem medicam feliciter, ac magna cum sua laude, in Lancastriae comitatu exercente. Observationes quidem istae naturam ejus docent, et affectionem esse novam, in hisce saltem terris, morbum illum ostendunt. Ecce ejus verba :

' After

* Enquiry into the nature, causes, and cure of the croup 1765.

'After diligent ſearch, I have found 'ſome remarks which I had made on the 'croup at its firſt appearance in this place, 'viz. in the year 1760. I ſay, at its firſt 'appearance; becauſe my father, who was 'an accurate obſerver of diſeaſes, and prac- 'tiſed phyſic here for upwards of forty 'years, could not recollect that the diſeaſe 'ever once occurred to him; and none of 'my medical acquaintance in this neigh- 'bourhood had, at that time, the leaſt 'knowledge of it.

'In that ſpring, ſix children labouring 'under this diſeaſe, all betwixt the ages 'of one and five, were committed to my 'care—To all of whom it proved fatal. 'Catarrhal complaints were then very fre- 'quent; and, indeed, in moſt of them, the 'diſeaſe commenced with ſymptoms of 'catarrh, which continued ſome days 'without any danger being apprehended, 'when a difficulty of breathing came on; 'after which they died in a day or two.

'Sometimes

'Sometimes the diſeaſe was uſhered in by 'this violent dyſpnoea, and the patient 'was threatened with inſtant ſuffocation. 'At every inſpiration was heard that pe-'culiar harſh ſound which attends violent 'fits of coughing in pertuſſis. There was 'a hoarſe hollow cough, a frequent pulſe, 'and great reſtleſſneſs. Sometimes a quan-'tity of fetid purulent matter was cough-'ed up, which greatly relieved the breath-'ing. No pain was complained of, or 'difficulty in deglutition. The ſymptoms 'were always aggravated towards night, 'eſpecially the dyſpnoea.

'Since the above period, twelve patients, 'affected in a ſimilar manner, have been 'put under my care; of which only three 'died. Perhaps this may, in a great mea-'ſure, be attributed to the alarm which ſo 'fatal a diſeaſe could not fail to excite: 'Hence its diſtinguiſhing marks were in-'quired into, and medical aſſiſtance called 'in at its firſt appearance. Two of my

'patients have laboured under this diſeaſe
'three different times: Several have had it
'twice. But I do not remember ever ſee-
'ing two patients in the diſorder, in the
'ſame houſe, and at the ſame time; ſo
'that it does not appear to be contagious.'

Hactenus meus amicus ingenioſus, cujus accurationi in obſervando et fidei in deſcribendo, qui virum ſcit, nemo non innititur. Dicendum eſt nunc

DE HISTORIA MORBI.

Oras maritimas, regioneſque paludibus vicinas, morbum noſtrum maxime infeſtare, omnes inter medicos convenit. Ætas illi magis obnoxia primum inter annum nonumque jacet: Et, ſecundum auctores, deſunt exempla ubi aliquis poſt annum duodecimum eo correptus erat. Talis autem exempli, hyeme jam praeterita, nos certiores

tiores fecit Ill. Cullenus. Namque, in praelectionibus ſuis, ſe nuper puellam tractaſſe, hoc morbo laborantem, annos quatuordecim natam, monebat.

Nullo certo modo, ſed varie in variis exemplis, ingreditur hic morbus. Nonnunquam dum in ludis ſeſe oblectant pueri, reſpirandi difficultate ac ſenſu ſtrangulationis quam ſubito corripiuntur. Frequentius autem media nocte incipit morbus, magnoque cum pavore horroreque infans expergiſcitur. Sanguinis in facie ſuffuſio plerumque adnotatur. Reſpiratio perdifficilis ac ſonora, motu diaphragmatis convulſivo eſt comitata. Hiſce plerumque liberat aegrum aut ſternutatio, aut vomitus, aut tuſſis. Ubi haec non accedunt, augetur ſuffocationis periculum, et mors ipſa aliquando ſequitur.

Alias minus ſubito adoritur, neque pede tam preſſo procedit. Puellus, olim hilaris ac laetus, jam triſtis fit ac piger. Calor augetur, languor ac laſſitudo ſuperveniunt.

Tuſſis,

Tuffis, primo mitis, poftea rauca et clangofa, refpiratio difficilis. Dolorem tracheae obtufum aliquando queritur aeger, et tumor vix videndus tactu nonnunquam percipitur. Urina nec adeo copiofe, nec ut olim facile fecernitur, initio limpida, poftea turbida. Alvus fere femper aftricta, inteftina plerumque inflata ; cutis arida ; pulfus parvus, celeris, ac debilis.

Ut in acceffionis modo, fic etiam in progreffu, diverfitas haud parva notatur. Remiffiones interdum fpontaneas, vel intermiffiones non regulares habet ; nec raro per paroxyfmos aggreditur. Mucus fincerus, vel pure miftus, praecipue poft tuffim, faepe exfcreatur. Ejicit nonnunquam aeger membranae frufta cujufdam, afperam arteriam obtegentis. Amota hac membrana, vel muco libere ejecto, mitefcunt fymptomata ; fin aliter accidat, ingravefcunt. Citatior devenit refpiratio, magis difficilis etiam et ftrepentior, cantus galli fimillima. Vox autem illa infignis, fere infpi-

rante

rante tenello, alias vero dum ſternutat, tuſſit, vel vociferat, aures ſolummodo ferit. Pulſus jam intermittere notatur, ictuſque ejus vel percipere vel enumerare vix in medico eſt. Inquietudinis magnae et anxietatis ſigna vultus exhibet. Jugulares venae ſaepe turgeſcunt, et carotidibus pulſatio eſt. Excavantur oculi; labia, lingua, atque gula areſcunt. Sudores gelidi profuſi faciem, pectus, artuſque inundant; tandem, aut morbo gradatim ſuccumbit, aut convulſionibus correptus, miſellus brevi moritur.

Accidit autem interdum fallax ſymptomatum quies. Vident, nec ſine gaudio, adſtantes, infantem ſeſe melius habere, ſperantque illum in ſanitatem rediturum, ſpes quidem ſaepe vana. Exempla enim haud pauca nobis adſunt, ubi, ſubito ingraveſcentibus ſymptomatis, aegrotus animam fere ſtatim efflavit. Sed non ſemper eſt huic morbo lethalis eventus; nonnunquam

e morte tenellus evadit, priſtinamque ſanitatem recuperat.

Ad terminationem quod ſpectat, tertio, quarto, vel quinto die accidit, nempe ubi infauſta. Nonnunquam, rariſſime tamen, in primo impetu jugulat. In ſanitatem, quartum fere vel quintum poſt diem, alias attamen non niſi poſt duas treſve ſeptimanas, aeger puerilis redit. Exemplum ſane praeſto eſt, ubi, poſt diem decimum quintum, in morte terminatio erat.

Quae ſeſe exhibent phaenomena, cadavere aperto, haec ſunt. In faucibus internis nulla adnotatur mutatio, niſi quod ſubrubrae ſunt aliquando, ac praeter morem nitidae. Membrana tenui obductam, tubulari, ſplendideque nitente, oculis ſeſe praebet aſpera arteria. Per totum ſuum curſum, hoc corpus tracheam nonnunquam inveſtit; ſaepius autem ad unum vel duos tantum pollices extenditur. Multi ſunt in quibus tracheae arctiſſime adglutinatur; dum in aliis vix aut ne vix quidem adnectitur.

Varia,

Varia, etiam in variis aegris, ſpiſſitudine gaudet haec membrana. Tenacitate interdum adeo maxima pollet, ut integra penitus et ſine laceratione extrahi poſſit. Aliis minus arcte cohaeret, et vi adhibita facile rumpitur. Pars aſperae arteriae inferior, nempe ubi deſinit illud corpus peregrinum, muco plerumque abundat, ad bronchias uſque pertinente. Bronchiae quoque ipſae earumque veſiculae muco haud raro ſcatent. Pulmo ut plurimum ſeſe exhibet illaeſum, ab inflammatione immunem; neque unum exemplum video, ubi ſigna inflammationis erant.

Unde originem ſuum trahat iſta membrana, parum inter auctores convenit. Docent nonnulli, illam eſſe partem aſperae arteriae ipſius *. Alii partis ſanguinis lymphaticae ad tracheam ſibi ipſis finxerunt tranſlationem, quam coagulari ac in membranam mutari credunt †. Neutram autem

* Wilcke de Angin. Infant. p. 12.

† Michaelis Diſſert. Inaug. p. 27.

tem conjecturam mihi arridere fateor. Datur enim explicatio magis facilis et probabilis, ut videtur, nimirum, mucus, ut antea dictum eſt, difficile exſcreatur, et dum in trachea ille ſtabulat, partes ejus aquoſae per reſpirationem evehuntur: Quod reſtat muci inſpiſſatus, in corpus firmum atque tenax mutatur. Hanc ſententiam confirmat periculum, quod feci, ſequens. Mucus, ſtatim ut ore ejectus fuit, leni igni, ad partium ejus evaporationem aquoſarum, exponebatur; ubi cruſta tenax atque craſſa, membranae jam deſcriptae omnino ſimilis, erat formata.

DIAGNOSIS.

Nequaquam apud nos tam difficilis eſt, aſthma ſuffocativum inter et alios morbos, diagnoſis, ut vult quidam generoſus qui de eo nuper conſcripſit *. Multum laboravit ille

* Theſ. inaug. de angina polypoſa vel membranacea, auctore Fred. Chriſt. Michaelis, Argent. 1778,

ille hunc inter et morbum a Culleno * Millarioque † defcriptum, difcrimen facere, me judice quidem minus recte. Cynanche enim trachealis illius, afthmaque pofterioris acutum, nomine tantum a morbo de quo fcribimus difcrepant. Qui hunc maxime aemulantur, hi funt, catarrhus, pertuffis, et angina maligna. Ineunte morbo, fortaffe non femper a catarrho facile diftinguitur; perftante autem, ftridor ille notabilis, ac dyfpnoea valde gravis, in catarrho ignotae, morbum fatis defignant. Pertuffis, ut nofter etiam aliquando morbus, lente tardeque accedit; plerumque autem fine pyrexia eft, et paroxyfmis fuis certis temporibus gaudet. Afthma fuffocativum vix fine pyrexia ingreditur, neque remiffiones exacerbationefve fixas aeque ac pertuffis habet. Praeterea, fi pertuffis epidemice graffetur, et aegrum ea nunquam fuiffe affectum cognofcamus, tum haec fufpicienda.

* Cullen's Firft Lines.

† Millar on Afthma.

Unde cum hoc malo anginam malignam tam ſaepe confuderint auctores, haud ſcio. Namque diagnoſis nequaquam ita difficilis, quin attento animo alteram ab altero facile dignoſcamus. Angina maligna cum faucium dolore ac rubedine aggreditur, devorandi difficultate, nauſea et plerumque vomitu; et, faucibus inſpectis, ulcera ſerpentia deteguntur. Ineunte autem aſthmate ſuffocativo, raro aut nauſea aut vomitus vexat: Dolorem vix queritur aeger, deglutitionem difficilem nunquam, nec in faucibus ulcera percipiuntur. Poſtremo, ſi vox ſtridula, clangoſa, galli cantum aemulans, aures attingat, aſthmate ſuffocativo aegrum puerilem laborare pro certo habeamus.

CAUSA PROXIMA.

Nullius fortaſſe morbi magis in certamine eſt cauſa proxima, quam jam tractati, vel de qua ſententias tam late diverſas

auctores

auctores inierunt. Sic, dum nonnullis, ex membrana supra dicta, hujus morbi originem derivare placet; alii, nec pauci, ex inflammatione illum omnino pendere volunt. Alii autem, utramque opinionem pariter rejicientes, spasmum pro causa habent.

Ex membrana inspectione cadaverum detecta hunc morbum pendere, primus docuit clarus Home. Observavit ille, corpore aperto, membranam vix unquam deficere. Notavit etiam, eadem tussi, vel alio modo ejecta, symptomata vel amoveri, vel aegrum minus vexare. Nil mirum est igitur, illum tam fortiter contendisse, aut alios in sententiam ejus facile concessisse, corpus illud peregrinum omnium signorum esse causam. Ratiocinatio autem haec, prima facie adeo verisimilis, rebus magis stricte perscrutatis, animo nequaquam placet. Multis enim huic morbo succumbentibus membrana omnino nulla fuit. Neque tali corpore ejecto, semper convalescunt aegri. Praeterea, secundum

cundum vel tertium poſt diem tantum, hoc corpus formari, experientia docet ; idemque in primo ſtadio omnino abeſſe. Ex hiſce igitur, ni fallor, cruſtam illam tam ſaepe memoratam, effectum eſſe, et minime cauſam, morbi de quo agitur, concludere licet.

Sunt alii, graviſſimae etiam auctoritatis, qui affectionem penitus inflammatoriam eſſe opinantur ; in quibus maxime eminet noſter celeberrimus Cullenus. Pace autem tanti viri, quae, ſententiam iſtam minus probabilem ſaltem reddunt, rationes in medium proferre liceat.

Me judice quidem, atque ſuperſtite vita, atque poſt mortem, quae ſeſe exhibent phaenomena, hanc concluſionem vetant. Pulſus eſt parvus ac debilis, et dolorem vix aut ne vix quidem queruntur aegri. Sectio etiam cadaverum oſtendit pulmonem parum vel nihil mutatum. Inflammationem aliquando adeſſe, nullus dubito ; ſed, hanc pro cauſa habere ſymptomatum, certe

non

non placet. Nec, tali hypothesi fidens, facile intelligo, quomodo tam repente accedat, in mortem adeo subito desinat, aut tam cito ex toto evanescat. Pueri hoc morbo laborantis apud Van Rosenstein exstat exemplum, qui, cum jam ita sese haberet, ut ad ludos rediisset, subito fuit iterum correptus, ac in matris gremio quam breviter animam efflavit. Monuit me etiam vir ille celeberrimus Duncanus, se olim tractasse puerum hoc malo citissime correptum, qui, balneo calido adhibito, statim rediit sanus ad sodales: Saepe sese oblectans sic corripiebatur puer, nec unquam sine pari eventu in usum vocabatur balneum calidum. Inflammationem tam subito lethalem ut in priore, vel ut in exemplo posteriori, tam facilem resolutu, quis fingere potest? Ad aliam igitur, et unde melius explicentur phaenomena, decurrendum est causam.

Ex impetu ejus improviso, angustiae ac suffocationis sensu, tussi, pariter cum abdominis inflatione, urinaeque suppressione, morbum

morbum noſtrum ex ſpaſmo pendere, pronum eſt credere. Hanc ſententiam ſuffulcire conducunt remiſſiones ejus crebrae ac abnormes, quas exacerbationes aeque notabiles excipiunt. Denique, ex medicamentis maximo cum fructu adhibitis, anodynis nempe large uſitatis, naturam ſpaſmorum participare, ſatis eſt perſpicuum. Qui alteram opinionem tenent, frigidis ſolum in terris, ſpaſmo inimicis, illum graſſari objiciunt; neque remiſſiones aut exacerbationes, ſpaſticis affectionibus familiares, pati. Attamen, quod calidis regionibus non omnino ignotus ſit, teſtis eſt Cl. Chalmers, cui, artem Apollinarem in Carolina Auſtrali exercenti, ſaepe fuit occaſio hunc morbum tractandi. Quod et remiſſiones exacerbationeſque patitur, exempla antea tradita teſtantur; ita docet etiam vir jam memoratus. Puer enim hoc morbo laborans, ejuſque curae commiſſus, hora veſpertina paroxyſmis ſemper correptus fuit: Duas poſt ſeptimanas, ut monet, aeger, ex cortice

Peruviano,

Peruviano, ac antifpafmodicis per intervalla adhibitis, convaluit. Exemplum huic penitus fimile unum vel alterum adduxit clarus Rufh. Et, in opufculo nuper edito, hunc, cum alio morbo, opifthotono nempe, alternantem videmus. (Michael. differt. inaug. append. p. 208.)

His rite perpenfis, quin fpafmus, neque membrana neque inflammatio, fit in vitio, vix dubitari poteft.

In duo ftadia morbum de quo fermo eft diftinguere, quibufdam auctoribus placet. Homio in inflammatorium ftadium purulentumque. Attamen, fi, ut antea probare conati fumus, inflammatio plerumque abfit, diftinctio haec vix admittenda. Neque in eo quod ex membrana fola fuam conclufionem trahit, magis recta apparet divifio Michaelis, in completum, nempe, et incompletum. Completum, illud, ubi adeft membrana, ubi abeft, incompletum vocat. Sed utrum adfit necne hoc corpus, nequaquam pro certo

to poteſt conſtare: Diviſio iſta igitur inutilis.

Qui morbi hiſtoriam percurrit, in modo acceſſionis pariter atque in progreſſu, diſcrimen inſigne non notare non poteſt. Aliquando dormientem inopinate, ac ſine cauſa evidenti, aggreditur, mortemque breviter affert. Alias in vigilantibus, praegreſſa quadam alia mutatione, occurrere, lente tardeque progredi notatur. In duos igitur ſtatus, plane diverſos, acutum nempe et chronicum, haud inepte diſtingui poteſt. Duos hoſce ſtatus et habuere et tractavere quidam auctores pro morbis omnino diverſis, ut apud Cl. Chalmers eſt videre. Etenim morbi, quos ſub catarrhi ſuffocativi, ſtridulaeque ſuffocationis nominibus, ille deſcripſit, (ſimilitudinem inter quos talem fuiſſe fatetur, ut diagnoſis vix dari poſſet), plane pro diverſis noſtri morbi ſtatibus ſunt habendi. Itaque diſtinctio noſtra neque inepta neque inutilis fortaſſe.

CAUSÆ REMOTÆ.

Teneram aetatem ſolam, duodecimum poſt annum rariſſime, aggredi hunc morbum, antea notatum eſt, res ſenſilitati qua corpora eorum pollent ac mobilitate, certe referenda. Namque, ut Homius noſter dicit, ‘ after this age the body gains a ‘ ſtrength capable of reſiſting the cauſe, ‘ and of expelling it when received *.’ Qui multo ſanguine gaudent, ut videtur, occurſui ejus magis obnoxii. Et hoc, nonnullis ſuadentibus, naturam ejus inflammatoriam probat. Attamen, qui ita loquuntur, limites intra arctiores verbum Plethoram accipere videntur; ponentes nempe, omnes plethoricos ad inflammationem pronos eſſe. Concluſio autem reſpuenda. Sanguinis enim abundantia non ſemper corporis tonum, ſed ſaepius mobilitatem auget;

D igiturque

* Home on the croup, p. 9.

igiturque ad ſpaſmos obnoxium reddit. Hoc teſtantur hyſteria, aliaeque iſtiuſmodi affectiones plethoricis familiares. Plethora itaque hic nocet tantum, quantum ad ſpaſmos diſponit.

Humidis in regionibus, tempeſtate pluvioſa, ac ſaevientibus catarrhis, maxime graſſatur hicce morbus. Ratio non patet; ut omnes quidem auctores ultro fatentur. Neque, cur eos praecipue pueros infeſtat, qui a variolis aut morbillis convaleſcunt, quod omnes docent, magis facile eſt intellectu.

Quaeſtio inter medicos orta fuit, et adhuc ſub judice lis eſt, an morbos inter contagioſos noſter mereatur locum? Ita opinio eſt quibuſdam; plures autem aliter ſentiunt; et hanc, ut probabiliorem, ſequi meipſum fateor. Multa enim exempla hujus morbi mihi vidiſſe contigit; nulla tamen ubi data erat ſuſpicio contagionem in cauſa fuiſſe. Sic opinatur chirurgus ille peritiſſimus antea memoratus: Dicit enim, ſe

nunquam

nunquam in eadem aede vidiſſe duos uno atque eodem tempore hoc malo laborantes. Contagium igitur eſſe in vitio parum probabile, et, ni fallor, omnino reſpuenda talis opinio.

An cum aëris ſtatu ullam connexionem habet? Credit Cl. Homius illum ex aëre quodammodo pendere, ſale marino inquinato. Sed, quae tunc temporis erat probabilis, concluſionem experientia nunc vetat. Scilicet, illius diei opinio erat, oras maritimas tantum illum infeſtare, aliis in locis ignotum eſſe. Obſervatio autem hodierna, non ſolum apud littora oceani, ſed in locis ab his procul diſtantibus, illum graſſari, nos certiores fecit. Quod praediſpoſitio quaedam neceſſaria ſit, patet ex hoc; nempe, quia, qui hoc morbo ſemel vexati fuerunt, non tantum haud ſecure ab altero aggreſſu dormiunt; ſed quam alii magis prompte facileque corripiuntur: Adeo ut nonnullos ad tertiam vel quartam uſque vicem afficiat.

PROGNOSIS.

PROGNOSIS.

Hoc in morbo necesse est, ut caute tradatur prognosis ; quod historiam ejus perspicienti facile patebit. Periculo nunquam caret. Namque, dum symptomata vexare cessant, affulgetque spes redeuntis salutis, morbus saepe iterum ingravescens miserum e medio tollit. Ætatis valde tenerae plurimum semper, provectioris minus, periclitantur. Ex morbi duratione, quod ex dictis appareat necesse est, prognosin haud inepte trahant medici. Si in primo ejus aggressu occurratur morbo, faustus eventus sperandus : Sin autem non accesserit medicus diem ante tertium vel quartum, eventus pro certo in ancipite est, et nunquam non metuendus. Si respirationis difficultate, anxietate, inquietudineque plurimum turbatur aeger, periculum. Si his gelidi atque profusi sudores, frequens syncope,

cum

cum artuum frigore accedant, mortem inſtare judicemus. Attamen ubi urina libere reddita copioſeque, ſedimentum ponit largum atque turbidum, ubi tuſſis vomituſque ſpontaneus eſt, neque reſpiratio multum laborat, ſpes aliqua affulget: Et, ſi vox illa peculiaris, altius vociferante ſolummodo aut tuſſiente aegro, aures feriat, fauſta terminatio expectanda.

DE MORBI CURATIONE.

Conſilia medendi duo ſunt.

1. Spaſmum amovere.

2. Ne redeat praecavere.

Sanguinis detractionem omnes fere auctores laudant: Neque, ut videtur, immerito fuit commendata. Ex hoc, morbos inter vere phlogiſticos noſtrum rite adnumerari,

rari, nonnulli colligerunt. Quam recte, alii judicent. Attamen aliis certe modis, praeter inflammationem tollenda, effectus suos edit ista exinanitio; aliter quoque, ni fallor, hic agit. Dictum est, ubi de causis differebatur remotis, morbum hunc plethoricos maxime invadere, et hanc ob rationem, ut creditur, nempe, quia sanguinis abundantia corporis mobilitatem auget, dum haec rursus spasmis omnigenis favet. Diminuta igitur nimia sanguinis copia, aut amoventur aut minuuntur ejus mali effectus. Nec ob hanc tantum, sed aliam ob rationem item, suadetur sanguinis detractio. Nimirum, suffocatio adeo premit nonnunquam, ut parum absit quin ex toto stranguletur tenellus. Detracto autem sanguine, sensus ille sedatur, respiratioque minus laborat. Vix autem ex phlebotomia ullum, nisi symptomatum quies expectandum. Hoc ingenue fatetur Cl. Michaelis, pro viribus contendens morbum nostrum ex inflammatione pendere. 'Effectum enim,' inquit

inquit ille, ' modo minuere venaefectionem; irritamentum autem illud, quod ' morbum producit, minime tollere, nemo ' eft qui non perfpiciat. Quod autem fola ' venaefectione, etfi palliativum tantum remedium fit, haud raro aegroti recuperent, ' ideo accidere puto, quia natura plerumque mali caufam diverfa per corporis ' emunctoria eliminet. Venaefectionis igitur minus quam naturae beneficio ' aegri ifti fanantur.' Primo maxime in ftadio fanguis mittendus: Neque, nifi inflammationis figna fuadeant, aut crebro aut libere detrahendus. Teftibus enim Millario et Rufh, fanguis, fi vel ingravefcente morbo, vel faepe, vel ad magnam copiam detrahatur, detrimentum haud parvum affert. Venam jugularem fecari hic nonnulli jubent. Iftam autem operationem, a qua periculum non abeft, ratio vetat: Praefertim, ut idem, ne dicam, majus beneficium ex hirudinum vel cucurbitularum cruentarum applicatione, obtineri poteft.

Fortaffe

Fortaſſe autem illae haud male anteponuntur. Dicit, quem antea memoravi, chirgurgus, ſe ſanguinem per hirudines educendum ſaepeſaepius commendaſſe: Monet, ſi, ineunte morbo, hoc factum fuerit, eſſe utiliſſimum remedium, aliter parum commodi afferre.

Purgantia.—Alvus fere ſemper aſtricta, igiturque remediis laxantibus opus eſt, ut leniter ducatur. Quapropter purgantia lenia ac blanda propinanda, et quae ventriculo haud ingrata ſunt, ut manna, magneſia alb. &c.

Emetica.—Nonnulli emetica hic nunquam prodeſſe, ſed potius nocere, docent: Dum aliis opinio eſt eadem raro ſine fructu adhiberi. Probabilior quidem haec. Nam emetica, ut mucus magis libere facileque exſcreetur, et quibuſdam in exemplis, ut corpus illud peregrinum vel ex toto, vel per fruſtula ejiciatur, efficiunt; ſic quies conciliatur aegro, morbuſque aliquando tollitur. Emeticorum facile princeps eſt

tartarum,

tartarum emeticum; aliiſque, hic ſaltem, anteponendum, quippe quod excretionem per cutem promoveat, conſtrictionem, ſiqua fuerit ejuſdem, ſolvat, et ſanguinis ad partes externas liberiorem curſum efficiat, alvumque, raro non aſtrictam, ſolutam fere reddat. Hujuſmodi autem vires, parvulis in doſibus aſſumptum, praecipue exſerit. Vomitu igitur pleno praemiſſo, in quantitate ad nauſeam excitandam valente, propinandum eſt. Hoc modo feliciter plerumque ſudor, qui, late ſeſe diffundens, corpus laxat, ſpaſmumque aliquando ſolvit. Sic, alia quae ſudorem eliminant medicamenta, ſudorifica rite dicta, maximo cum auxilio ſunt in uſu. Haec uſurpavit atque celebravit Cl. Molloy, et dicit, ea nunquam caruiſſe ſucceſſu, modo libere proflueret ſudor *.

Antiſpaſmodica.—Varia ſub hoc nomine comprehenduntur medicamenta; multa quidem incertae admodum virtutis, neque

* Vid. Rutty's Chronology, p. 112.

hic recenſenda. Quae vi ſedante maxime pollent, et in hoc morbo adhibita fuerunt, haec ſunt, moſchus, aſſa foetida, opium.

Moſchus.—Si purus omnino ac immiſtus obtineatur, ad ſpaſmos conſopiendos haud parum confert; talis autem vix datur. Et huic quamvis, ut quidem aliis ſpaſticis affectionibus, finem aliquando moſchus ponat, ſaepius tamen eſt remedium fallax atque inutile: Parum itaque huic fidendum *.

Aſſa Foetida.—Saepe cum eventu ſecundo, raro ſine ope, in uſum vocatur hoc medicamentum:

* In opuſculo, 'Medical tracts by the late Dr Wall 'of Worceſter' inſcripto, et quod filius ejus hoc ipſo anno publici juris fecit, moſchum magnopere laudatum video. Docet vir ille celeberrimus, ſe ſaepeſaepius, nec ſine maximo cum fructu, ad moſchum in motibus ſpaſmodicis confugiſſe. Dolet autem quod ſtatu puro raro reperitur, votiſque ſuis non ſemper reſpondiſſe candide fatetur.—Notatu dignum eſt, quod in doſibus, quas plurimi attoniti conſpicerent, hoc medicamentum dedit; nempe, aegrotis ſeptem circiter annos natis, gr. xii. adhiberi juſſit.

dicamentum: Et, Millario auctore, omnibus aliis antiſpaſmodicis anteponendum eſt. Attamen, ſi effectus ejus ſalutares obtinere velis, ut ſaepe nec parce adhibeatur neceſſe eſt. In doſibus tunc temporis ignotis, ſuadente Millario, devoratum erat, ut ex ſequentibus patet. ‘An ounce of this gum, inquit ille, ‘has ſometimes been taken in ‘the ſpace of forty-eight hours, by a child ‘of fifteen months, and almoſt as much ‘at the ſame time by clyſters, allowance ‘being made for the reſidue of the gum, ‘which is loſt in the ſolution *.’

Hoc gummi formula quae ſequitur uſurpari jubet.

℞ Gum. aſſ. faetid. ʒii.
Spir. minder. ℥i.
Aq. puleg. ℥iii. f. ſ. s. a.

Multa etiam in laude ejus nuper conſcripſit Cl. Ruſh †: Quod, pulcherrimo cum

* Millar on aſthma, p. 46.

† Ruſh on nervous aſthma of children.

cum fucceffu, fe faepius in eodem morbo adhibuiffe monet.

Opium.—Nequeo non mirari quod de opii ufu auctores hic omnino fileant. Laudes, quibus in morbis fpafmodicis jure effertur opium, nemo ignorat, et felices, ni fallor, effectus, ab eo hic exfpectare licet. Hanc fententiam probabilem faltem reddit exemplum quod chirurgus ille celebris Aitken mecum nuper communicavit; in quo, fcilicet, libere, nec fine eventu fecundo, opium erat adhibitum.

Hactenus de medicamentis interne adhibitis; progredimur nunc ad externa, quae per vim etiam fedantem agunt.

Balneum calidum.—Thermis adhibitis, cutis laxatur, fudor plerumque libere fluit, fpafmufque non raro tollitur. De hujus remedii beneficio unum vel alterum exemplum in medium jam prolatum fuit. Ex eodem etiam effectus feliciffimos obtinuit Cl. Rufh. In primo fortaffe ftadio, melius ac majori cum fructu admoveantur thermae.

mae. In privatorum autem domiciliis vix praeſto ſunt; igiturque pediluvium fotuſve tepidus ad partes ipſas affectas directus, qui in uſum facilius vocantur, neque commodis ſuis careant, thermarum locum tenere poteſt.

Vapores vel aquae vel aceti tepidi, pulmones intra per inſpirationem accepti, commodo haud parvo aegrum afficiunt.

Epiſpaſtica.—An epiſpaſtica hic ſuadenda, mecum multum dubito. Ad ſpaſmum amovendum ſaepe certe conducunt. Attamen adeo tenera aetate ingrata ſunt remedia, magnumque ſecum afferunt incommodum: Neque ullum beneficium pollicentur, quod ex remediis minus ingratis, antehac recenſitis, non exſpectandum ſit.

Haec de ſpaſmo amovendo. Dicere adhuc reſtat, quomodo ne redeat praeveniendum.

Ut morbum noſtrum ex mobilitate quodammodo pendere creditur, ita, ut reditus ejus praecaveatur, tonus ſyſtematis augendus.

dus. Tonum praebent remedia illa tonica dicta; quibus omnibus facile praeripit palmam cortex Peruvianus. Fibras laxatas totumque corpus debilitatum roborat, et aliis ab paroxysmis incolume reddit. In pertussi, optimo cum fructu, Culleno ipso auctore, cortex Peruvianus adhibetur. Namque, in praelectionibus suis, dicit, 'I have 'used the bark with great success in this 'disease; and, indeed, it is the only remedy which I have found efficacious in 'putting an end to the fits.' Quos vir ille celeberrimus, in pertussi, ex cortice obtinuit effectus, hic etiam, ut videtur, expectare licet. Si igitur neque febris, neque dyspnoea gravissima vetat, cortex Peruvianus adhibendus. Nec ab usu ejus nos dissuadeat objectio quam nonnulli adducunt; nempe, illum omnino ingratum esse infantibus: Lacte enim ebutyrato, vel extracto glycyrrhizae commistum, corticem facile devorant.

Balneum frigidum, et alia quoque ad tonum conciliandum, commendantur remedia;

dia; horum tamen, propter opufculi brevitatem, mentionem facere non licet. Placet tantum, priufquam ad finem hanc differtationem perducam, de operatione hoc in morbo nuper propofita, pauca dicere.

Si perftaret paroxyfmus, praefertim fi fuffocatio aegroti capiti immineret, tracheae infligere vulnus, unde membrana toties memorata extrahi poffet, quidam permultum fuaferunt. Operatio vere difficilis, nec fine periculo, quae Bronchotomia audit. De periculo autem talis incifionis ne dicam, quis eft, qui, utrum adfit necne hoc corpus, pro certo habere poteft? Si non, vulnus, nulla praeter naturam in trachea exiftente membrana, infligi poteft. Tale exemplum nobis fuppeditavit Cl. Rufh. Alterum hujufmodi exemplum mihi nuper memoravit chirurgus ingeniofus Aitken. Dixit enim, fuadente medico, fe tracheam tenelli incidiffe, neque ulla membranae veftigia detexiffe. Bronchotomia igitur vix fuadenda.

FINIS.